RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 78.349 van 26 januari 1999
in de zaak A. 77.454/XII-952.

In zake : Patrick WILLEMS,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. VAN BRAEKEL en I. VAN LOOCK,
kantoor houdende te WILRIJK,
Prins Boudewijnlaan 177-179

tegen :

de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA),
die woonplaats kiest bij
advocaat A. COOLSAET,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Belgiëlei 159.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick WILLEMS op 9 februari 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van 17 december 1997, namelijk

(1) de beslissing tot schorsing in het belang van de dienst van verzoeker in zijn hoedanigheid van buitengewoon docent voor een periode van zes maanden; en
(2) de beslissing tot het starten van een tuchtprocedure;

Gelet op het arrest nr. 73.747 van 19 mei 1998 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de kennisgeving van dat arrest aan verzoeker op 3 juli 1998;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT, op grond van

artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 1998 houdende bevel tot neerlegging van dat verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 17 november 1998;

Gelet op de brief van 10 november 1998, waarbij de zaak wordt uitgesteld tot de openbare te-rechtzitting van 8 december 1998;

Gelet op de brief van 4 december 1998, waarbij de zaak wordt uitgesteld tot de openbare te-rechtzitting van 12 januari 1999;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VAN LOOCK, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op artikel 17, § 4ter, en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij de kennisgeving van het tussenarrest aan de verzoekende partij de hoofdgriffier melding heeft gemaakt van de tekst van voornoemd artikel 17, § 4ter, alsook van artikel 15ter, § 1, derde

en vijfde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991;

Overwegende dat de verzoekende partij binnen de termijn van dertig dagen, bepaald in voornoemd artikel 17, § 4ter, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend;

Overwegende dat de verzoekende partij ter zitting betwist dat in deze zaak voormelde bepaling, die een vermoeden van afstand van het geding heeft ingesteld ten aanzien van een verzoekende partij die geen voortzetting van het geding vraagt, van toepassing zou zijn; dat artikel 17, §4ter, van de wetten op de Raad van State volgens haar slechts kan worden toegepast indien in het schorsingsarrest is geoordeeld of er ernstige middelen tot nietigverklaring werden aangevoerd; dat volgens de verzoekende partij slechts in dat geval het arrest dat de schorsing beveelt of de vordering afwijst, aanwijzingen kan bevatten omtrent de vermoedelijke afloop van het geding en, al naar gelang het geval, de steller van de akte ertoe kan brengen om de bestreden akte in te trekken of de verzoeker om de procedure niet voort te zetten en zo een nieuwe procedure te besparen, zoals bij de parlementaire voorbereiding van de betrokken bepaling werd gesteld (Gedr. St., Senaat, 1995-96, nr. 321/1, 6-7); dat de verzoekende partij erop wijst dat de Raad van State in het tussenarrest nr. 73.747 van 19 mei 1998 enkel heeft vastgesteld dat de vordering tot schorsing geen voorwerp meer had;

Overwegende dat de stelling van de verzoekende partij niet kan worden aangenomen; dat artikel 17, §4ter, van de wetten op de Raad van State immers een vermoeden van afstand van het geding instelt indien de verzoekende partij geen verzoek tot voortzetting indient "nadat de vordering tot schorsing van een akte of een

reglement afgewezen is"; dat deze bepaling het vermoeden van afstand niet koppelt aan een welbepaalde oorzaak van het afwijzen van de vordering, maar aan het afwijzen in het algemeen; dat derhalve ook in het geval in het tussenarrest de vordering tot schorsing is afgewezen wegens ontstentenis van een voorwerp, de wetgever de verzoekende partij er heeft willen toe verplichten na te gaan of het verderzetten van het geding nog zin heeft; dat bijgevolg krachtens artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State ook in de in deze zaak geldende omstandigheden ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van het geding geldt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig januari 1900 negenennegentig, door :

de HH.	J. BAERT,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **J. BAERT.**